

met követelések teljesítésében. Saját kezdeményezésére és az ezernyi feljelentés nyomán³³ Koltay irodája készítette el a zsidó újságírók, ügyvédek és egyéb szabadfoglalkozásúak neveit tartalmazó listákat. Az összeírtaknak a Rabbiképző Intézet Röck Szilárd utca 26. alatti helyiségében kellett jelentkezniük „átmeneti táborba” (sokuk számára ez volt az első megálló Auschwitz felé). A listákat átadták a Zsidó Tanácsnak, amely a katonai jellegű behívókat kénytelen volt kiküldeni a listán szereplő szerencsétleneknek. Jóllehet ezt a feladatot rákényszerítették a Zsidó Tanácsra, a háború alatt és után emiatt szigorúan bírálták (lásd a 14. fejezetet).

Május közepén, amikor elkezdődtek a tömeges deportálások, Hain állambiztonsági rendszete több mint 7000 „rendőrségi vizsgálatot” folytatott le, és 1950 zsidót tartóztatott. Közülük 940-et Hain átadott a németeknek.³⁴ Ezenkívül zsidó áldozataitól kisajátított nagy mennyiségű ékszert és értéket, valamint sok műkincset, köztük El Greco, Goya, Rembrandt, Van Dyck és Rubens festményeit. Az elkobzott tulajdon egy részét Csánky Dénes, a Sztójay-kormány megbízottja vette át; a többi Hain, valamint magyar és német társai sikkasztották el.³⁵ Emiatt és politikai okokból is Baký 1944 nyarán Nagy Valért nevezte ki Hain helyett. Amikor azonban az október 15-i nyilas államcsínnel Horthyt kiűtötték a nyeregből, Haint rehabilitálták, és újból kinevezték az Állambiztonsági Rendészet főnökévé.

1944 júniusában a rendőrség és a csendőrség állambiztonsági szolgálatait egyesítették, és Ugray Gábor csendőr alezredes központi parancsnoksága alá helyezték. A belügyminisztérium VII/d politikai alosztályaként működő rendőrségi ágazat élére Zurányi Rudolf rendőrtanácsost nevezték ki, miközben a csendőrségi részleg vezetője Beodray Ferenc csendőr alezredes lett. Azért hajtották végre az összevonást, hogy „egyesített vezetés, irányítás és felügyelet alá helyezzék a politikai szervezetek és mozgalmak megfigyelését és felderítését az egész országban”³⁶.

Ennek tevékenységét kiegészítendő, az új Szálasi-kormány a Nemzeti Számonkérő Különítményt is létrehozta, amelynek legfőbb feladata az volt, hogy „gyanús” személyek politikai nézeteit és magatartását vizsgálja. Rövid működése során Orendy Norbert csendőr alezredes parancsnoksága alatt állt.³⁷ A különítmény által vizsgált legfontosabb ügy a magyar ellenállás vezetője volt, köztük Bajcsy-Zsilinszky Endré, Kiss Jánosé, Nagy Jenőé és Tartsay Vilmosé. Az utóbbi hármat december 8-án, Bajcsy-Zsilinszkyt december 24-én végezték ki.³⁸